

Na posl. br. 6-St. 116/2021

TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU

DUBROVNIK

Stečajni vjerovnik: Telenerg d.o.o. OIB:27181239184 Savska Cesta 41/V, Zagreb, koje
zastupa odvjetnik Bojan Lujak (dalje: žalitelj).

ŽALBA

protiv

rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku od 9. lipnja 2022 posl. br. 6-St. 116/2021

U jednom primjerku
(elektronički), pristojba.

1. Rješenje se pobija u cijelosti i to zbog:

- bitnih povreda parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnoga prava.

2. Pobijanim rješenjem dolazi do bitne povrede postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (dalje-ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona (dalje-SZ) jer rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te je izreka rješenja nerazumljiva.

2.1. Tako se u t. I. izreke pobijanog rješenja prihvaća stečajni plan dužnika LUXURIA d.o.o. prema provedbenoj osnovi koju su vjerovnici prihvatili i kojom se u bitnome dužnik obvezuje po prihvaćanju stečajnog plana isplatiti (nejasno) određene iznose stečajnim vjerovnicima. Takvo rješenje je nerazumljivo i neovršivo s obzirom da je nejasno na što bi se „u bitnome“ odnosilo.

2.2. Nejasno je i koji točno stečajni plan se potvrđuje (onaj iz ožujka, onaj dostavljen podneskom 16. svibnja 2022. ili podneskom od 17. svibnja 2022. ili pak izmijenjena verzija od 9. lipnja 2022.?), pa su utoliko su nejasno i neodređeno navedeni vjerovnici, dužnici, predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze (čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona; dalje-OZ).

2.3. Prilog pobijanom rješenju je stečajni plan od 16. svibnja 2022. s potpisom stečajnog upravitelja u 16:23h, dakle verzija dostavljena podneskom od 17. svibnja 2022., svakako prije izmjena na ročištu radi rasprave i glasovanja o stečajnom planu održanom 9. lipnja 2022., pa evidentno nije riječ o stečajnom planu s izmjenama kojeg su prihvatili stečajni vjerovnici na ročištu. Ovo samo dodatno potvrđuje i nerazumljivost t. I. izreke kao što je navedeno u prethodnoj t. 2.2. ove žalbe. O samim nedostacima i nerazumljivostima izmijenjenog stečajnog plana više riječi će biti kasnije.

2.3. Do bitne povrede dolazi i kada se govori o obvezi dužnika da izvrši isplatu u visini 67% iznosa ali se taj iznos ne određuje pobliže pa je nejasno, primjerice u slučaju žalitelja, radi li se o 67% u izreci navedene priznate tražbine od 871.609,91 kuna ili o 67% od 583.978,64 kuna.

3. Nadalje, pobijano rješenje uopće ne sadrži provedbenu osnovu kao što je izričito propisano čl. 334. st. 3. SZ-a da mora sadržavati, i to upravo provedbenu osnovu onoga stečajnog plana koju su vjerovnici prihvatili, a to naravno nije ona iz rješenju priloženog stečajnog plana od 16. svibnja 2022.

4.1. Dodatno, t. II. izreke pobijanog rješenja samo tekstualno reproducira čl. 344. st.2. SZ-a to jest navodi kako je prije zaključenja stečajnoga postupka stečajni upravitelj dužan namiriti nesporne obveze stečajne mase, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje. No, čl. 344. st. 1. SZ-a propisuje kako će sud donijeti rješenje o zaključenju stečajnoga postupka čim rješenje o potvrdi stečajnoga plana postane pravomoćno. Isto potvrđuju i t. IV. i VI. izreke pobijanog rješenja iako je razvidno kako se namirenje tih obveza očekuje tek nakon zaključenja stečajnog postupka. Naime, već prilikom pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana sve nesporne obveze stečajne mase trebale bi biti namirene, jer se na vjerovnike stečajne mase stečajni plan ne odnosi. Kako je pobijanim rješenjem podmirenje tražbina vjerovnika stečajne mase predviđeno u okviru stečajnog plana to je jasno da je rješenje o potvrdi stečajnog plana nezakonito te ga sud po službenoj dužnosti nije trebao uopće davati na glasovanje, odnosno trebalo ga je odbaciti u skladu s čl. 317. st. 1. SZ-a.

4.2. Za osiguranje spornih tražbina pak nije pruženo odgovarajuće osiguranje. Zadužnica Ecomeda d.o.o. na iznos od 500.000,00 kuna odnosi se samo na osiguranje isplate troškova i nagrade stečajnog upravitelja, i na istoj, protivno provedbenoj osnovi stečajnoga plana, Mario Živković nije naveden kao jamac, pa se ne mogu ostvariti prava koja bi sudionici trebali steći prema provedbenoj osnovi plana koji je dužnik podnio (čl. 317. st. 1. t. 3. SZ-a). U svakom slučaju krajnje je upitna bilo kakva naplativost zadužnice s obzirom na javno dostupne rezultate poslovanja strateškoga investitora Ecomeda d.o.o. dok ga nije potpisao i kao zakonski zastupnik Vile Štikovica d.o.o..

4.3. Čl. 317. st. 1. t. 3. SZ-a primjenjiv je i u pogledu ostalih priloženih izjava jer se izjava Vila Štikovica d.o.o. odnosi na neizmijenjeni iznos od 3.400.000,00 kuna (umjesto 3.440.000,00

kuna sukladno izmjenama na ročištu od 9. lipnja 2022.), te na preostali iznos od 495.000,00 kuna (umjesto 535.000,00 kuna u skladu s izmjenama) dok se ukazuje sudu da je Mario Živković zapisnik od 9. lipnja 2022. potpisao jedino u ime Ecomeda d.o.o..

5. Iz pobijanog rješenja i stečajnog plana nije vidljivo da li će stečajni dužnik nastaviti djelatnost radi koje je osnovan, da li će eventualno promijeniti djelatnost, da li će prestati postojati uslijed statusnih promjena ili nakon rasprodaje imovine i namirenja vjerovnika, a što iz konkretnog stečajnog plana nije vidljivo, sve u smislu čl. 303. SZ-a, pa je i iz toga razloga stečajni plan trebalo odbaciti u skladu s čl. 317. st. 1. SZ-a.

6. Sam stečajni plan od 16. svibnja 2022., kao i onaj izmijenjen na ročištu radi rasprave i glasovanja o stečajnom planu održanom 9. lipnja 2022., izuzev prethodno opisanih nedostataka pobijanoga rješenja uslijed kojih je formalno neprovediv, sadrži i daljnje nedostatke koje ga čine dodatno i očito neostvarivim.

6.1. Tako se čitav stečajni plan temelji na povjerenju u Maria Živkovića i s njime povezanim trgovačkim društvima, a upravo je on bio zakonski zastupnik stečajnog dužnika u vrijeme dovođenja u stečaj. Tako je kronološki bitno da je u predmetu posl. br. PŽ-7237/2019 presudom od 28. srpnja 2020. Visoki trgovački sud RH presudio da potvrđuje prvostupanjsku presudu TS Dubrovnik posl. br. Povr-263/2019 kojom se na snazi održava platni nalog iz rješenja o ovrši Ovr-1685/2018, kojim je među ostalim određeno i namirenje duga žalitelju prodajom zemljišta u Štikovici. Već 20. kolovoza 2020. ugovorena je prodaja zemljišta u Štikovici između stečajnog dužnika i društva Vila Štikovica d.o.o. po cijeni od 3.440.000 kuna bez PDV-a, a koja je po mišljenju žalitelja znatno niža od tada tržišne. Štoviše, stečajni upravitelj u svome stečajnome planu od 7. ožujka 2022. doslovno navodi kako je istovremeno s isplatom ugovorene kupoprodajne cijene s računa stečajnog dužnika povezanim osobama na ime povrata pozajmica (koje su u trenutku pribavljanja, a i povrata istih imale tretman zajma kojim se nadomješta kapital) transferirano ukupno 2.905.000,00 kuna, za koje nadalje navodi kako je za povrat na transakcijski račun stečajnog dužnika ranije dobio usmeno obećanje povezane osobe g. Maria Živkovića – a koje obećanje očito nije ispunjeno. Stečajni upravitelj također u svom Izvješću od 27. listopada 2021. (s naslovom 2318 Pozajmice od povezanih fizičkih osoba) navodi kako će od Maria Živkovića mirnim putem zatražiti povrat doznaka koje se u smislu odredbi čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima (dalje-ZTD), te čl. 204. SZ-a smatraju povratom zajma koji nadomješta kapital, na transakcijski račun stečajnog dužnika, dok će za slučaj spora, sukladno čl. 212. st. 1. SZ-a za pobijanje pravnih radnji stečajnoga dužnika tražiti odobrenja suda, a to nije nikada napravljeno. Stoga žalitelj smatra da je bilo kakvo povjerenje u Maria Živkovića i s njime povezanim društvima posve neopravdano kada je njegovo postupanje prije pokretanja stečajnoga postupka potencijalno zašlo i u kaznenopravnu sferu dok niti nakon pokretanja stečajnog postupka nije ispunjeno usmeno obećanje dano stečajnome upravitelju.

6.2. Također, potvrđenim stečajni plan zanemaruje da uknjižba konkretnog kupoprodajnog ugovora od 20. kolovoza 2020. pravomoćno odbijena rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku posl. br. Z-6907/2020 od 29. siječnja 2021., pa slijedom navedenog Vila Štikovica d.o.o. uslijed izostanka uknjižbe nije stekla vlasništvo predmetnih nekretnina, već je vlasnik i dalje stečajni

dužnik jer se vlasništvo nekretnine na temelju pravnog posla (*titulus*) može steći jedino uknjižbom (*modus*) u skladu s čl. 120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Vila Štikovica d.o.o. dakle nema što vratiti, niti se trenutačno vodi bilo kakav spor oko pobijanja pravnih radnji, pa je stoga nemoguće u kao što se predviđa u stečajnome planu primijeniti čl. 213. SZ-a, naravno tim više kada se uzme u obzir da bi sud po pravomoćnosti pobijanog rješenja donio rješenje o zaključenju stečajnoga postupka pa je nejasno kako bi se nakon toga vršila prijava tražbine. U prilogu se dostavlja i rješenje posl. br. Z-6907/2020.

6.3. Naravno, budući stečajni dužnik nije nikada izgubio vlasništvo nekretnina iste se mogu unovčiti te od njih steći sredstva za isplatu stečajnih vjerovnika, a pri tome se ne treba polaziti od pogrešne pretpostavke da bi Vila Štikovica d.o.o. imala izvanknjižno vlasništvo nad istima (jer pravnim poslom nije moguće steći izvanknjižno vlasništvo), i to sve temeljem pobojnog (potencijalno i ništavog) ugovora o kupoprodaji od 20. kolovoza 2020. s pobojskim načinom ispunjenja činidbe. Dakle, potvrđenim stečajnim planom samo se ponovno pokušavaju „izvući“ nekretnine iz stečajne mase, samo sada s upisom vlasništva na Ecomed d.o.o., kao što je i prije pokretanja stečajnog postupka nezakonito pokušano ugovorom s Vila Štikovica d.o.o od 20. kolovoza 2020.

6.4. Stečajnim planom predviđa se nadalje, čak i ako dođe do uplate od 4.000.000,00 kn, rezervirati iznos od 1.462.555,28 kn na ime 67% osporenih tražbina. Imajući u vidu da konkretan iznos nadilazi 33% neisplaćenih iznosa priznatih tražbina, odnosno 1.133.478,68 kn, nejasno je zašto se onda stečajnim planom nije predvidjelo kako će se u skladu s čl. 313. SZ-a dopustiti naknadna dioba tih sredstava slučaju da osporene tražbine budu potvrđene kao neosnovane. To jest nejasno je kako će eventualno biti iskorištena ta sredstva, osobito imajući u vidu nepoznanice oko daljnjeg poslovanja stečajnog dužnika kao što je navedeno u t. 5. ove žalbe.

7. U konačnici, smatra se neprovedivom i neovršivom t. 9.3. provedbene osnove stečajnoga plana s pozivanjem na čl. 88. i 159 SZ-a te čl. 305. i 349. ZTD-a po kojoj bi stečajni upravitelj naknadno donosio Odluku o pojednostavljenom smanjenju temeljnog kapitala dužnika radi pokrića gubitaka, u cijelosti, nakon čega bi u skladu donosio Odluku o povećanju temeljnog kapitala i to prijenosom preostalog dijela ustupljene tražbine Ecomed d.o.o. uz istovremeno isključenje dotadašnjih vlasnika udjela od sudjelovanja u povećanju temeljnog kapitala – pa je to još jedan razlog za odbacivanje plana u skladu s čl. 317. st. 1. SZ-a.

8. Stoga se predlaže usvojiti ovu žalbu, ukinuti pobijano rješenje te predmet vratiti prvostupanjskome sudu na ponovni postupak.

Punomoćnik:

Žalitelj potražuje trošak:

- pristojbe 500,00 kn,
- žalbe (tbr.14.3.) 10.895,11 kn.